

REACH: Pět hlavních požadavků nevládních organizací

1. Látky „mimořádně rizikové“ by měly obdržet autorizaci pouze v případě, kdy není k dispozici bezpečnější náhrada a společnost se bez použití těchto látek neobejde. Chceme, aby princip substituce nebezpečných látek byl povinnou součástí nové legislativy.

Jakýkoliv systém „adekvátní kontroly“ není dostačující, neboť nenutí výrobce používat nebezpečné látky méně, či je nahrazovat. Přijatelné bezpečnější alternativy budou tak i nadále odsouvány na vedlejší kolej a upírány spotřebitelům, kteří budou vystavováni zbytečnému riziku.

2. Registrační proces musí zajistit chybějící informace o vlastnostech látek.

V předloženém návrhu REACH je 20 000 látek vyloučeno z řádného hodnocení rizik. Snížení informačních požadavků (zrušení tří nezvířecích testů, povinnosti předložit Chemickou bezpečnostní zprávu) pro látky vyráběné v objemu 1-10 tun ročně musí být zrušeno, má-li být objektivně určena rizikovitost daných látek. Bez dostatečných informací, včetně testů rozložitelnosti a expozice, nemůžeme zhodnotit riziko, jaké látky představují. Nemůže tak ani dojít k jejich prioritizaci pro účely dalšího postupu.

3. Informace poskytnuté průmyslem musí projít nezávislou kontrolou.

REACH dává průmyslu jedinečnou příležitost převzít odpovědnost za chemickou bezpečnost. To bude možné však pouze v případě, kdy bude fungovat kvalitní a nezávislá kontrola, která zaručí spolehlivost informací předkládaných průmyslem. Všechny podklady potřebné k registraci (dossiers) by měly být zkontrolovány třetí nezávislou stranou, která není v konfliktu zájmu. Alespoň 5% všech registrací musí být zkontrolováno státními orgány.

4. Chemické látky v dováženém zboží musí splňovat stejné požadavky jako látky ve výrobcích z EU.

Současný návrh REACH nevyžaduje stejné bezpečnostní standardy pro látky ve výrobcích dovážených do Evropské unie. Evropské firmy by tak mohly dovážet i výrobky, které obsahují nejen látky neregistrované, ale dokonce i látky novou legislativou zakázané. Tento nedostatek značně omezí ochranu spotřebitelů před nebezpečnými látkami z dováženého spotřebního zboží. Může také značně poškodit některé evropské průmyslové sektory v konfrontaci se zámořskou konkurencí. Evropa je největším světovým trhem se spotřebním zbožím a jako taková by se měla stát lídrem v zavádění nových bezpečnostních standardů.

5. Veřejnost má plné právo na informace o chemických látkách. Informace musí být přístupné ve všech fázích výrobního a prodejního řetězce.

Spotřebitelé i prodejci by měli mít možnost dozvědět se důležité informace o produktu, za který platí, zvláště pak o těch, které obsahují nebezpečné látky. V současné době se tok informací zastavuje v místě, kde látka vstupuje do výrobku. Uživatelé tak přicházejí o možnost vybrat si bezpečnější produkt. Informace by však měly s látkou putovat celým výrobním procesem a být k dispozici prodejcům a spotřebitelům, kteří si vybírají konečný produkt. Pokud výrobek obsahuje autorizované chemikálie, měl by být označen.

Současný způsob získávání informací od chemické Agentury je časově velmi náročný a neúčinný a podle našeho mínění není ani v souladu s Aarhuskou smlouvou. Měl by být zlepšen a zjednodušen. Seznam ne-důvěrných informací by měl být v rámci REACH rozšířen a měl by zahrnovat název subjektu, který látku nechal registrovat, objemovou kategorii a informaci o vlivu na zdraví a životní prostředí.